

18.08.2020

POL-2020-37190

Jakelun mukaisesti

Viite: Oikeusministeriön lausuntopyyntö työryhmämietinnöstä OM 2020:8. Terrorismirikosten sääntelyn ajanmukaisuus ja vastaavuus vertailumaiden sääntelyn kanssa

Poliisihallituksen lausunto oikeusministeriön työryhmämietinnöstä OM 2020:8

1 Asia

Oikeusministeriö on pyytänyt Poliisihallitukselta lausuntoa terrorismirikosten rangaistussäännöksiä käsitelleen työryhmän mietinnöstä (Terrorismirikosten sääntelyn ajanmukaisuus ja vastaavuus vertailumaiden sääntelyn kanssa; Oikeusministeriön julkaisuja, Mietintöjä ja lausuntoja 2020:8).

Työryhmä on ensinnäkin arvioinut terrorismirikoksia koskevien rangaistussäännösten ajanmukaisuutta ja vastaavuutta keskeisten vertailumaiden sääntelyn kesken. Työryhmän mietinnössä myös ehdotetaan useita muutoksia rikoslain (39/1889) 34 a § lukuun, sekä muutoksia pakkokeinolain (806/2011) 10 lukuun ja poliisilain (872/2011) 5 lukuun.

Poliisihallitus kiittää työryhmää selkeästä sekä kattavasta mietinnöstä. Poliisihallitus pitää työryhmän mietintöä hyvin ja laajapohjaisesti valmisteltuna. Poliisihallitus toteaa, että poliisin edustaja Keskusrikospoliisista on osallistunut työryhmämietinnön valmisteluun. Näin ollen poliisitoiminnan näkökulmaa on jo otettu huomioon kattavasti mietinnön valmistelussa.

Poliisihallitus lausuu poliisihallinnon puolesta mietinnöstä seuraavaa. Rikoslain 34 a luvun terrorismirikoksia koskevat rangaistussäännökset perustuvat pääosin kansainvälisiin velvoitteisiin. Suomessa terrorismirikoksia koskevat rangaistussäännökset ovat varsin kattavia, mutta tämä ei poissulje tarvetta arvioida uusia rangaistussäännöksiä suhteessa muuttuneeseen toimintaympäristöön. Tästä syystä, työryhmän mietintö on Poliisihallituksen näkemyksen mukaan ajankohtainen.

2 Lausunto

2.1 Terroristiryhmän toimintaan osallistumiseksi

Rikoslain 34 a luvun 4 §:n 1 momentin mukaisesta rangaistavuuden laajentamista koskien *"terroristiryhmän toimintaan osallistumisesta"* Poliisihallitus lausuu seuraavaa. Ottaen huomioon mietinnössä tarkasteltu vertailumaiden arviointi, vaikuttaa nykyinen soveltamisala olevan muita vertailumaita suppeampi.

Ehdotetun laajennetun tunnusmerkistön osalta on kiinnitettävä erityistä huomiota nyt esitetyn *"olennaisuus"*-vaatimuksen osalta. Lähtökohtana on, että kielletty menettely tulee kuvata säännöksessä rangaistusvastuun syntymisen kannalta riittävän selkeästi ja täsmällisesti. Rangaistussäännösten laatimisessa on laillisuusperiaatteen vuoksi pyrittävä mahdollisimman suureen täsmällisyyteen ja tarkkarajaisuuteen. Rangaistussäännöksen sanamuodon perusteella tulee olla ennakoitavissa, onko jokin toiminta tai laiminlyönti rangaistavaa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ja EU:n tuomioistuimen käytännössä laillisuusperiaatteelle on annettu käytännössä vastaava ydinsäilytys, jossa on korostettu rangaistussääntelyn ennustettavuutta. Rangaistussäännöstä ei voida soveltaa laajentavasti lain esitöiden perusteella.¹

Samalla Poliisihallitus huomauttaa, että Korkein oikeus on viime aikaisessa ratkaisukäytännössään ottanut kantaa laillisuusperiaatteen sisältämään täsmällisyys ja tarkkarajaisuus vaatimuksiin. Ratkaisussaan 2019:44 Korkein oikeus on lausunut, että teon rangaistavuus on käynyt rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen edellyttämällä tavalla ilmi kysymyksessä olevasta säännöksestä. Lisäksi teon rangaistavuus on ollut kohtuudella tekijän ennakoitavissa, kun rikoslain säännöksen täsmällinen sisältö on ollut selvitetävissä sitä koskevasta lain esitöistä.²

Poliisihallitus lausuu, että mietinnössä on lausutun kriminalisoinnin perusteissa hyvin konkreettisin esimerkein rajattu pois tilanteet sekä tehtävät, joita *"olennaisuus"* vaatimus ei koske. Tämä osaltaan helpottaa lainsoveltajan toimintaa selkeyttäen *"olennaisuus"*-vaatimuksen riittävän selkeästi ja täsmällisesti.

2.2 Terrorismirikoksiin liittyvä julkinen kehottaminen

Rikoslain 34 a luvun 5d §:n mukaisesta uudesta *"julkisen kehottamisen"* kriminalisoinnista Poliisihallitus lausuu seuraavaa. Poliisihallitus yhtyy niihin perusteluihin, joiden johdosta on perusteltua täydentää rikoslain terrorismirikoksia koskevia säännöksiä niin, että rangaistavaksi säädetään erityissäännös julkisesta kehottamisesta terrorismirikoksiin liittyen.

Poliisihallitus pitää erottelua terroristisessa tarkoituksessa tehtyyn julkiseen kehottamiseen toivottuna muutoksena. Poliisihallitus kuitenkin kiinnittää huomiota seuraaviin asioihin.

¹ Perustuslakivaliokunta on painottanut, että rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen vuoksi rikoksen tunnusmerkistö on määriteltävä tyhjentävästi rangaistussäännöksessä. Rangaistussäännöstä ei voi soveltaa laajentavasti esityölausumien perusteella. Valiokunnan lausunto PeVL 25/2017 vp. s. 4.

² KKO 2019:44, kohdat 13-25.

Vaaran aiheuttamisen arviointi

Mietinnön mukaan Rikoslain 34 a luvun uudessa 5 d §:ssä ei edellytettäisi, että aiheutuu rikoslain 17 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu vaara taikka yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vaarantuminen.³

Toisaalta mietinnön mukaan uuteen rangaistusäänökseen ei ole myöskään tarkoituksenmukaista sisällyttää rangaistavuuden edellytystä, jonka mukaan teon *on oltava omiaan aiheuttamaan* terrorismirikoksen tai sen rangaistavan yrityksen tekemisen vaara.⁴

Lisäksi mietinnön mukaan rangaistussäännöksen säätämällä on tarkoitus saattaa rangaistaviksi nimenomaan vakavasti otettavat ja tyypillisesti vaaralliset kehottamisteot. Kun joissakin tilanteissa lisäksi saattaa olla epäselvyyttä jo sen suhteen, onko kehotuksen tarkoituksena terrorismirikoksen vai muun rikoksen tekeminen, erilaiset vaarakriteerit voisivat vaikeuttaa arviointia entisestään.⁵

Poliisihallituksen mukaan olisi hyvä kiinnittää huomiota konkreettisiin esimerkeihin, mitä *"vakavasti otettavat"* ja *"tyypillisesti vaaralliset kehottamisteot"* käytännössä tarkoittavat ja eroavatko ne miten rikoslain 17 luvun 1 §:ssä säädetyistä teoista muuten kuin, että niiden taustalla olisi terroristinen tarkoitus.

Poliisihallitus lausuu, että edellä mietinnössä esitettyyn vaarakriteerien arviointiin olisi hyvä vielä kiinnittää erityistä huomiota soveltamistilanteiden kannalta, mutta myös täsmällisyyden ja tarkkarajaisuusvaatimusten näkökulmasta. Toisaalta tulevassa hallituksen esityksessä olisi vielä hyvä kiinnittää erityistä huomiota siihen, mikä uuden kriminalisoinnin ja vanhan välinen ero soveltamisessa olisi, mikäli viitaten edellä lausuttuun *"uudessa 34 a luvun 5 d §:ssä ei edellytetä 17 luvun 1 §:n 1 momentin tarkoittamaa vaaraa"*, mutta kuitenkin punnittaessa sitä, onko teolla terroristinen motiivi vai ei, rajanveto-tilanteissa *"erilaiset vaarakriteerit voisivat vaikeuttaa vaarallisuusarviointia entisestään"*.

Edellä lausutun nojalla Poliisihallitus ehdottaa, että tulevan HE:n perusteluissa voisi konkreettisiin esimerkeihin käydä ilmi, miten rikoslain 17 luvun 1 § säännöksessä tarkoitettu vaaran aiheuttaminen eroaa nyt ehdotetusta uudesta terroristisessa tarkoitettuun tehdystä julkisesta kehottamisesta ja sen vaaran aiheuttamisesta.

Lisäksi Poliisihallituksen näkemyksen mukaan terrori-iskujen vahingollisuuden ja näistä seuraavan kehottamisteon erityisen paheksuttavuuden vuoksi, abstraktista vaaran aiheuttamisen harkitsemista osana tunnusmerkistöä olisi pidettävänä hyväksyttävänä, vaikkakin se lähestyneeikin rikosoikeudellisille periaatteille vierasta niin sanottua ankaraa vastuuta.

³ OM 2020:8, s. 78.

⁴ OM 2020:8, s. 78.

⁵ OM 2020:8, s. 78.

Nykyisen rikoslain 17 luvun 1 §:n soveltamisen ongelmallisuus liittyy sen tunnusmerkistössä mainittujen seurausten täyttymisen arviointiin. Toisin sanoen teosta aiheutuvan vaaran taikka yleisen järjestyksen tai turvallisuuden vaarantumisen arviointi seuraustunnusmerkistönä on haastavaa.

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan vaaranaiheuttamisen edellytysten poistaminen helpottanee näytön hankkimista käsillä olevissa rikoksissa. Poliisihallitus lausuu, että tämä olisi merkittävä parannus. Tällä hetkellä rikoslain 17 luvun 1 §:ssä säädettyt kriminalisoinnit edellyttävät konkreettisiin toimiin ryhtymistä kehottamisen perusteella.

Ottaen huomioon taustalla suojeltava oikeushyvä sekä terrorismirikosten vaarallisuus, vaikutus turvattomuuden tunteeseen ja rikosten erityinen vahingollisuus, on poliisilla suuri intressi tutkia ja puuttua tällaisten rikosten valmisteluun. Konkreettisiin toimiin ryhtyminen on usein rajanvetoa teon varsinaisen miettimisen - rikoksen valmistelun - ja tekoon ryhtymisen välillä. Erityisesti alkuvaiheen valmistelusta näytön saaminen on usein haasteellista. Tällöin mietinnössä esitetyllä uudella kriminalisoinnilla, Poliisihallituksen ehdottaman abstraktisen vaaran aiheuttamisen reunaehdolla, olisi Poliisihallituksen näkemyksen mukaan näytön hankkimista helpottava vaikutus.

Muu arviointi

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan ehdotetun kriminalisoinnin tahallisuusarviointi on hyväksyttävä. Ottaen huomioon kriminalisoinnin reaaliympäristön Poliisihallitus lausuu, että tilanteet, joissa tekoon ryhdytään tuottamuksellisesti tai vahingossa, ovat Poliisihallituksen arvion mukaan erittäin harvinaisia.

Lisäksi Poliisihallitus kiinnittää huomiota siihen, ettei terroristisessa tarkoituksessa julkista kehottamista ole käsitelty mietinnössä oikeushenkilön rangaistusvastuun kannalta, vaikkakin rikoslain 34 a luvun 8 § sisältää yleisen säännöksen oikeushenkilön rangaistusvastuusta. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan tällaisen rangaistusvastuun käsitteleminen uuden kriminalisoinnin yhteydessä olisi suotavaa ottaen huomioon kriminalisoinnin taustalla tunnistettu oikeushyvä, sekä sen että nykyisen rikoslain 17 luvun 24 §:ssä on säädetty erityistilanteet oikeushenkilön rangaistusvastuusta myös mainitun luvun 1 §:n osalta.

2.3 Kysymys terroristisessa tarkoituksessa tehtävästä väkivaltamateriaalin levittämisestä

Poliisihallitus kiinnittää huomiota siihen, ettei työryhmän mietinnössä ole juuri lausuttu terroristisessa tarkoituksessa tehtävästä väkivaltamateriaalin levittämisestä.

Rikoslain 17 luvun 1 § ja 34 a luvun 1 ja 4 c § kattavat jossakin määrin esimerkiksi toiminnan, jossa terroristista propagandaa julkisesti levittämällä edistetään terrorismirikosten tekemistä sekä terroristiryhmään värväytymistä ja siinä toimimista rikoksia tekemällä, jos levitetyn aineiston sisältö on sen suuntaista. Nykyinen rikoslain 17 luvun 1 §:n 1 momentti kuitenkin edellyttää, että kehoitus tai houkuttelu aiheuttaa vaaran rikoksen tai sen rangaistavan

yrittäjien tekemisestä tai muuten selvästi vaarantaa yleistä järjestystä tai turvallisuutta.

Lisäksi nykyinen rikoslaki sisältää 17 luvun 17 §:n väkivaltakuvauksen levittämisen yleisenä säännöksenä. Pykälän mukaan raa'an väkivaltaa sisältävän tallenteiden tai muiden tiedostojen levittäminen, tarjoaminen tai saatavilla pitäminen on kiellettyä.

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan myös erityisen terroristisessa tarkoituksessa tapahtuvan väkivaltamateriaalin levittämisen kriminalisointia tulisi harkita. Tällainen materiaalin levittäminen on yleistä terroristiseen toimintaan liittyen ja se voi myös edistää terroristisessa tarkoituksessa tehtyjen rikosten tekemistä. Lisäksi tällainen menettely voi kytkeytyä myös terroristisen teon julkiseen kehottamiseen.

2.4 Toimivaltakysymyksistä

Mietinnössä otetaan kantaa siihen, että poliisilain ja pakkokeinolain sisältämät toimivaltuudet ovat käytettävissä myös uusien ehdotettujen kriminalisointien osalta.

Samalla Poliisihallitus saattaa oikeusministeriön tietoon, että esitetyt muutokset ovat kannatettavia mutta keskeinen toimivaltuuspuute (*jälkikäteen ilmoitettava etsintä*) tulisi arvioida tässä yhteydessä tai viimeistään RL 34a luvun kokonaistarkastelun yhteydessä.

Jälkikäteen ilmoitettavan etsinnän osalta Poliisihallitus lausuu, että poliisilla tulisi olla oikeus tiettyjen vakavien rikosten estämiseksi, paljastamiseksi ja selvittämiseksi suorittaa paikkaan kohdistuva etsintä, josta voitaisiin ilmoittaa epäillylle vasta jälkikäteen. Muutosesitys koskisi ainoastaan toimenpiteen kohteelle tehtävää ilmoitusta, eikä kyse siten ole uudesta toimivaltuudesta poliisille. Vastaava lainsäädäntö on koettu tärkeäksi myös muissa Pohjoismaissa, jossa poliisilla on oikeus tietyin edellytyksin ilmoittaa etsinnästä vasta jälkikäteen.

Poliisihallitus ystävällisesti huomauttaa, että edellä mainitun toimenpiteen tarve on mainittu sekä käsitelty jo vuonna 2014 laaditussa valtioneuvoston periaatepäätöksessä kansalliseksi terrorismintorjunnan strategiaksi 2014 - 2017. Periaatepäätöksen mukaan viranomaisten toimivaltuuksien ajantasaisuudesta huolehditaan ja varmistetaan viranomaisten toimintakyvyn säilyminen terrorismintorjunnan jatkuvasti muutoksessa olevassa toimintaympäristössä. Lisäksi selvitetään terrorismin ennaltaehkäisyn nykyisten keinojen laajuutta, vaikuttavuutta ja valvontaa mukaan lukien sisäänpääsyä ja etsintää vaara- ja vahinkotilanteissa koskevia ilmoitusvelvollisuuksia ja muita kysymyksiä.⁶

⁶ Valtioneuvoston periaatepäätös kansalliseksi terrorismintorjunnan strategiaksi 2014 - 2017. s. 18-19, kohta 18.

2.5 Taloudellinen arviointi

Poliisihallitus arvioi että, ehdotettujen lainmuutosten myötä on epävarmaa kasvaako poliisin työmäärä. Tietoja ei ole saatavissa siitä, missä määrin nyt kysymyksessä olevia sellaisia tekoja tehdään, jotka tekojen tullessa rangaistaviksi myös tulisivat Suomessa rikosprosessissa käsiteltäviksi. Tämän hetkisen tiedon valossa mahdollisesti käsiteltäviksi tulevat terrorismirikokset ovat sellaisia, joiden epäillään tulleen tehdyiksi konfliktialueilla, joista kattavan ja riittävä selvityksen saaminen on osoittautunut erittäin vaikeaksi. Tällaisten rikosten tutkinta myös vaatii huomattavaa resursointia.

Poliisihallitus lausuu, että terrorismirikokset ovat esitutkinnassa pääsääntöisesti runsaasti aikaa ja työtä vaativia vaikeasti selvitettäviä rikoksia. Huomiioon on myös otettava rikosten selvittämisessä, paljastamisessa ja estämisessä käytettäviä salaisia pakkokeinoja ja salaisia tiedonhankintakeinoja koskevat asiat. Tästä syystä Poliisihallituksen näkemyksen mukaan mahdollisia resurssivaikutuksia tulisi arvioida myös jälkikäteen, kun lainsäädäntö on voimassa.

2.6 Rangaistussäännöksistä

Poliisihallitus lausuu, että rangaistussäännökset ovat kattavia suhteessa sääntelyn tavoitteeseen eli ihmisten henkeä, terveyttä ja turvallisuutta hyvin vakavasti vaarantavan rikollisuuden torjumiseen. Lisäksi Poliisihallitus lausuu, että säännösten rangaistusasteikot vastaavat rikosten rangaistusarvoa.

Poliisihallituksen näkemyksen mukaan esitetyt terrorismirikosten rangaistukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, sekä näin ollen johdonmukaisia EU-rikosoikeudessa asetetun vaatimuksen mukaisesti rikosoikeudellisista seuraamuksista.

Lisäksi Poliisihallitus esittää tässä yhteydessä kannanottonsa rangaistusasteikkotarkastelulle tarpeellisesta kokonaisvaltaisesta arvioinnista. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan tulisi varmistua siitä, että terrorismirikosten rangaistusasteikot ovat keskenään, sekä suhteessa muihin vastaavien rikosten rangaistusasteikkoihin muodostavat mahdollisimman johdonmukaisen kokonaisuuden. Poliisihallituksen arvion mukaan rangaistusasteikkojen suhdetta toisiinsa ei ole missään vaiheessa arvioitu kokonaisvaltaisesti.

3 Poliisihallituksen muut kommentit mietinnöstä

Poliisihallitus lausuu, että esitettyjen lainmuutosten suhdetta perustuslakiin on huomioitu kattavasti mietinnössä.

Poliisihallitus kannattaa RL 34 a -luvun kokonaistarkastelua myöhemmässä vaiheessa. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan terrorismirikoksia koskevan sääntely muodostaa monimutkaisen kokonaisuuden, jota olisi syytä tarkastella omassa lainsäädäntöhankkeessa ja jota olisi syytä pyrkiä yksinkertaistamaan.

Lisäksi poliisin arvion mukaan mahdolliset uudet terrorismirikosten kriminalisoinnit eivät pelkästään riitä parantamaan rikosvastuun toteutumista. Tästä syystä terrorismirikosten tutkinnan aloittamiseen liittyvää päätöksentekotoimivaltaa tulisi myös selkeyttää. Edellä lausuttua tukee myös mietinnössä s. 60 esitetty, liittyen rikoslain 1 luvun toimivaltaperusteisiin.

Täten Poliisihallitus esittää, että terrorismirikossääntelyn kokonaisarvioinnin yhteydessä tarkasteltaisiin myös tähän liittyvät rikoslain 1 luvussa säädetyt toimivaltaperusteet. Poliisihallitus ystävällisesti huomauttaa, että rikoslain 1 lukuun liittyvät toimivaltakysymykset on noteerattu YK:n terrorismin vastaisen komitean pääosaston (CTED) toimesta jo vuonna 2012 sekä toistettu uudelleen vuonna 2019 tehdyissä valtiokohtaisissa katselmuksissa.

Viimeisimmässä, vuoden 2019 katselmuksessaan komitea toteaa, että Suomi on ryhtynyt toimiin syyttäjien ja tutkijoiden yhteistyön helpottamiseksi terrorismiin liittyvien rikosten tutkinnassa. Koska tähän mennessä Suomessa on edennyt tuomioistuin käsittelyyn suhteellisen vähän terrorismista johtuvia syytteitä, komitea suosittaa, että Suomi arvioi prosessiaan sen selvittämiseksi, onko tutkinnan aloittamiskynnystä noudatettu. Komitea myös suosittaa, että Suomi samalla varmistaa, että valtakunnansyyttäjän määräyksestä ei muodostu ”*tahatonta estettä*” tutkinnan aloittamiselle.⁷

Valtakunnansyyttäjän toimiston vallitsevan käsityksen mukaan, kun valtakunnansyyttäjä päättää terrorismirikoksen syytteen nostamisesta, päättää se samalla myös esitutkinnan käynnistämisestä. Poliisihallitus lausuu tämän johtaneen siihen, että poliisi ei ole saanut useissa tapauksissa lupaa esitutkinnan aloittamiseen. Vaarana tällöin on, että Suomesta muodostuu tai on jo muodostunut terroristisille toimijoille suojaisapaikka toimia.

Kysymys on siitä, onko poliisilla toimivalta tutkia ilman syyttäjän syytemääräystä terrorismirikosasiaa, jolla on yhteys ulkomaille. Esimerkkinä tällaisesta tilanteesta voidaan mainita rikoslain 34 a luvun 4 c §:n mukainen värväys terrorismirikokseen silloin, kun värväys tapahtuu ulkomailta käsin, mutta kohdistuu Suomessa oleskelemaan henkilöön.

Silloin, kun terrorismirikos on tehty ulkomailta, syyttäjä päättää esitutkinnan aloittamisesta rikoslain 1 luvun 12 §:n 2 momentissa säädetyin poikkeuksin. Silloin, kun terrorismirikos on tehty Suomessa, esitutkintaviranomainen (poliisi) päättää esitutkinnan aloittamisesta.

Siihen, mikä taho päättää esitutkinnan aloittamisesta silloin, kun kysymys on terrorismirikoksesta, jolla on yhteys ulkomaille, on jossain määrin vaikeampaa vastata. Voidaan kuitenkin katsoa, ettei tällaisessa rikoksessa ole ainakaan yksiselitteisesti kysymys rikoslain 1 luvun 12 §:n 1 momentissa tarkoitettusta rikoksesta, eikä valtakunnansyyttäjän syytemääräystä näin ollen tarvittaisi. Tällöin esitutkintaviranomainen päättäisi esitutkinnan aloittamisesta.

⁷ Counter-Terrorism Committee Executive Directorate (CTED). Report of the Counter-Terrorism Committee on its follow-up visit to the Republic of Finland (9–11 April 2019), erityisesti kohta 28. sivu 10, sekä kohta 181., sivu 44. Myös kohdat 25.–28. sivuilla 9–10.

Esitutkintaviranomaisen on joka tapauksessa ilmoitettava tutkittavaksi tulleesta terrorismirikoksesta syyttäjälle. Kiistattomana voidaan pitää myös sitä, että terrorismirikosten kohdalla esitutkintaviranomaisen ja syyttäjän tulee tehdä esitutkintalain 5 luvun mukaista esitutkintayhteistyötä.

Erityisesti tulee huomata, että rikoslain 1 luvun 12 §:ssä säädetään valtakunnansyyttäjän syytemääräyksestä, kun taas rikoslain 34 a luvun 7 §:ssä säädetään syyteoikeudesta. Kysymys on siis eri asioista, eikä 34 a luvun 7 §:ää tulisikaan tulkita niin, että terrorismirikosten tutkiminen vaatisi aina valtakunnansyyttäjän syytemääräyksen

EU-tasolla on kaikilla valtioilla suurin piirtein sama minimisääntely, joka on varmistettu yhteisellä säännöspohjalla mm. terrorismidirektiivin ja sopimusten kautta. Toisaalta tällöin myös olisi syytä tarkastella sovelletaanko ”syytä epäillä kynnystä” kansallisesti yhdenvertaisesti esitutkinnan käynnistämisessä poliisin ja valtakunnansyyttäjän kesken, vai asettuuko syytä epäillä kynnys esitutkinnan käynnistämiseksi korkeammalle riippuen esitutkinnan käynnistävästä viranomaisesta.

Edellä lausuttua tukee myös mietinnössä s. 33 käsitelty tämän hetkinen tilanne korkeasta esitutkinnan aloittamiskynnyksestä. Mietinnön mukaan vuosina 2019 ja 2020 poliisiasiain tietojärjestelmään ei ole kirjattu uusia terrorismirikoksia koskevia asioita. Edellä todetut epäiltyjen rikosten lukumäärät vastaavat suurin piirtein Tilastokeskuksen tietoja viranomaisten tietoon tulleista terrorismirikoksista, tilastointiteknisistä syistä on kuitenkin joitakin eroavaisuuksia.

Kaiken edellä lausutun nojalla Poliisihallituksen näkemyksen mukaan myös rikosoikeuden soveltamisalaan liittyvät rikoslain 1 lukua koskevat kysymykset, olisi aiheellista tarkastella terrorismirikossääntelyn tulevassa kokonaisarviossa.

Poliisihallituksella ei ole muuta lausuttavaa mietinnön sisällöstä.

Poliisijohtaja

Sanna Heikinheimo

Poliisitarkastaja

Timo Kilpeläinen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 18.08.2020 klo 10:52. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaimista.

Jakelu

Oikeusministeriö, lausuntopalvelu.fi

Tiedoksi

Poliisiylijohtaja Seppo Kolehmainen
Poliisiylitarkastaja Heikki Lausmaa
Poliisiylitarkastaja Niina Uskali
Poliisihallitus, esikunta
Poliisihallitus, poliisitoimintayksikkö

Sisäministeriö, poliisiosasto
Poliisiylitarkastaja Sami Ryhänen